

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. március 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. november 18. napján kihirdetett Kb.I.28/2015/17. számú ítéletét **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a **II.r.** vádlott bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pont, (3) bekezdés d) pont.

Kötelezi a **I.r.** vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 5.000,- (Ötezer) ft bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. november 18. napján kihirdetett Kb.I.28/2015/17. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért 6 hónapi börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző, de a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnpártolás büntetében, ezért 1 évi börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. **III.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305.§ a) pontjába ütköző felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Mindhárom vádlott esetében rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetére, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Kötelezte az **I.r.** vádlottat 35.000,- forint, a **II.r.** vádlottat 17.145,- forint, míg az **I.r.** és **III.r.** vádlottakat egyetemleges 5.865,- forint bűnügyi költségnek megfizetésére. Az eljárás során felmerült további 35.115,- forint költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindhárom vádlott terhére súlyosítás érdekében. Az **I.r.** vádlott és védője, a **II.r.** vádlott és védője, valamint a **III.r.** vádlott és védője egyaránt enyhítés érdekében fellebbeztek.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben mellőzze a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését, míg a II.r. és III.r. vádlottak esetében a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának felemelését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1302/2015/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része elírást tartalmaz, mert a II.r. vádlottat a rendelkező részben a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző, és a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűncselekményben mondta ki bűnösnek, de az indokolásban a Btk.282.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő bűncselekményt indokolta meg, helyesen. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését mellőzze. A II.r. és III.r. vádlottak esetében mind a szabadságvesztés, mind a próbaidő tartamát emelje fel. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. és II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú tárgyaláson tartott perbeszédben foglaltakat fenntartotta. Az I.r. vádlott esetében utalt arra, hogy ő ténybelileg elismerte, hogy szabálytalanul vette át a csomagot, illetve azt is, hogy egy hozzátartozót tájékoztatott a fogvatartásról. Erre vonatkozóan neki feladata nem volt, rendkívüli esetben azonban el lehet térni a szabályoktól. Jelen esetben - álláspontja szerint - a körülmények megteremtették ezt a rendkívüli helyzetet. Egyébként ő jogosult volt csomagot átvenni, ellenőrizni és átadni. Az utólagos ellenőrzés nem tárt fel olyan tiltott tárgyat a fogvatartottnál, amely az I.r. vádlott közbenjárásával jutott volna be. Tehát azon I.r. vádlotti magatartással, hogy a csomagot átadta a fogvatartottnak előny nem keletkezett senkire nézve. A csomag egyébként szabályszerűen is bekerült volna. Az I.r. vádlott tehát megszegte a szabályokat, de ez ilyen mértékű büntetést nem indokol, enyhébb büntetés is elegendő vele szemben. A II.r. vádlott magatartásával kapcsolatban kifejtette, hogy védence egy atipikus rendőri ellenőrzésbe csöppent bele, felvilágosítás adás volt a szerepe. Semmi köze nem volt az ő, saját rendőri hivatali munkájához. Amikor a helyszínre érkezett látta az intézkedést, tájékoztatták, hogy mit várnak tőle. A szándéka nem terjedt ki arra, hogy a III.r. vádlott részére támogató alibit biztosítson. Nem határozottan állította, hogy ki az eljárás alá vont személy. Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság túlzott mértékben értékelte a telefonhívások magas számát, illetve a II.r. és III.r. vádlott között a facebook-on meglévő kapcsolat nem támasztja alá az elsőfokú bíróságnak a bűnösségre vont következtetést. Ezért arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság mindkét védence esetében változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, és ítélje őket enyhébb büntetésre. Álláspontja szerint az I.r. vádlott esetében pénzbüntetés kiszabása, míg a II.r. vádlott esetében próbára bocsátás az arányos joghátrány.

A III.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint legalábbis problémás az, hogy a hivatali visszaélés tekintetében a telefonlehallgatás anyaga felhasználható-e, az törvényes bizonyítási eszköznek tekinthető-e. Amennyiben nem használható fel, akkor hatályon kívül helyezésre, vagy eltérő tényállás megállapítására kerülhet sor, mert nem biztos, hogy a nyombani feljelentés követelménye megvalósult. Utalt továbbá arra, hogy a III.r. vádlottnak lehetősége volt arra, hogy törvényesen csomagot adjon be, tehát jóval kisebb a cselekményének a súlya. A jelen esetben nem történt más, mint az, hogy az I.r. vádlott a III.r. vádlottól munkaidőn kívül átvette a csomagot, amelyet egyébként munkaidőben szabályosan vett volna át. Abban a csomagban strandpapucs és tisztálkodó eszközök voltak. Tehát a szabályszegés, a fogda, a fogvatartás biztonságát nem veszélyeztette. Kifejtette a védő azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság eltúlzott szigorral szabott ki a III.r. vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett

szabadságvesztés büntetést. A III.r. vádlott két gazdasági társaságnak is ügyvezető igazgatója, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása mellett, - mivel a próbaidő alatt nem minősül büntetlen előéletűnek - ezen vezetői munkáját elveszíti. A III.r. vádlott egy kis faluban lakik, egyéb munkavégzési lehetősége nincs, ellehetetlenül az élete. Utalt arra, hogy a III.r. vádlott jelenleg terhes, ezért arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva védelemmel szemben pénzbüntetést szabjon ki. Amennyiben mégis börtönbüntetés maradna a vele szemben alkalmazott joghátrány, arra az esetre az előzetes mentesítésére tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy elismeri amit tett, meggondolatlanság volt részéről.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy legjobb tudomása szerint járt el, bűncselekményt nem követett el.

A katonai ügyész a vádlottak, valamint védőik által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A I. tényállási ponttal kapcsolatban az I.r. vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni. A tárgyaláson vallomást tett, ténybelileg elismerte a csomag átvételét, illetve átadását, azonban vitatta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el, hogy bárkinek ezzel a magatartásával előnyt biztosított volna. A III.r. vádlott a nyomozás során nem kívánt vallomást tenni, majd néhány nap múlva írásbeli nyilatkozatot tett, mely szerint ő bűncselekményt nem követett el. A fogdaőr nem tiltakozott az ellen, hogy átadja a papucsot és a tisztálkodási eszközöket. Ő nem ismeri a fogdászabályzatot, senkit nem akart rávenni arra, hogy bűncselekményt kövessen el. A tárgyaláson a III.r. vádlott nem kívánt vallomást tenni, rövid bűnösségét tagadó nyilatkozatot tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást az I.r. vádlottnak a tárgyaláson, míg a III.r. vádlottnak a nyomozás során írásbeli vallomásaiban előterjesztett tagadásával szemben a tárgyaláson kihallgatott **tanú1** tanú, a bizonyítás anyagává tett videó felvétel, valamint a titkos információgyűjtés során keletkezett telefon-lehallgatási anyag alapján állapította meg. A II. tényállási pont kapcsán a II.r. vádlott a nyomozás során először nem kívánt vallomást tenni, majd írásbeli, gyanúsítottai vallomást terjesztett elő, melyben arra hivatkozott, hogy azért adott meg az igazoltató rendőröknek a III.r. vádlottal kapcsolatban téves információt, mert gondatlansága folytán ő maga is összekeverte a két személyt. A tárgyaláson a II.r. vádlott nem kívánt vallomást tenni, rövid bűnösségét tagadó nyilatkozatot tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II.r. vádlott tagadásával, illetve előterjesztett védekezésével szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott nagyobb számú tanú vallomásai, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így különösen híváslisták adatai alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, majd az ott megismert bizonyítékokat ítélete indokolása 3. oldal utolsó bekezdésétől a 7. oldal közepéig értékelte, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését, illetve tagadását fogadta el a tényállás alapjául. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolása 6. oldalán külön foglalkozott a titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyag felhasználhatóságával, annak törvényességével. Ennek eredményeként a telefon-lehallgatási anyagot törvényes bizonyítékként felhasználhatónak látta. A másodfokú bíróság osztotta ezzel kapcsolatban az elsőfokú katonai tanács álláspontját, hozzátéve azonban, hogy épp a telefon-lehallgatással érintett

I. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán, az ezzel ellentétes vélemény elfogadása esetén sem lenne helye eltérő tényállás megállapításának, vagy hatályon kívül helyezésnek, hiszen az érintett vádlottak ténybelileg a cselekmény megtörténtét nem vitatták, és azzal kapcsolatban számos egyéb bizonyíték is rendelkezésre áll.

Megállapítható, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor **I.r.** vádlott bűnösségét a Btk.305.§ a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, míg **III.r.** vádlott bűnösségét a Btk.305.§ a) pontjába ütköző felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében megállapította. Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. és II.r. vádlottak mely rendelkezés alapján minősültek hivatalos személynek. Helytállóan utalt arra ítélete 6. oldalán a törvényszék katonai tanácsa, hogy az I. tényállási pont tekintetében az elkövetés körülményeiből, a rendelkezésre álló bizonyítékokból alappal lehet következtetni az I.r. és III.r. vádlottak tudattartalmára, illetve a tárgyaláson kihallgatott fogdaparancsnok tanúvallomása, valamint a rendelkezésre álló szabályzatok alapján az I.r. vádlott által megszegett szabályokra. A II. tényállási pont tekintetében a II.r. vádlott gondatlanságra hivatkozó védekezését egyértelműen cáfolták a cselekmény elkövetésénél jelenlévő tanúk vallomásai, a facebook adatlap, valamint a híváslista kivonat. Helytállóan hivatkozott azonban arra a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében a II.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény jogszabályi hivatkozása elírásra került.

A Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya a II.r. vádlottat vádiratában a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző, és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő hivatalos személy, hivatali eljárása során elkövetett bűnpártolás büntetével vádolta. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 7. oldal közepén, tehát az indokolás részben a II.r. vádlott bűnösségét a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő bűnpártolásként indokolta meg. Megállapítható továbbá, hogy ugyanezen bűncselekmény (3) bekezdés b) pontja olyan minősítő körülményeket tartalmaz, amelyek fel sem merültek a jelen ügyben. Tehát az elsőfokú bíróság részéről nyilvánvalóan elírásként került szerepeltetésre minősítő körülményként a (3) bekezdés b) pontja. Ezért azt a másodfokú bíróság annyiban helyesbítette az elsőfokú bíróság rendelkező részét, hogy a II.r. vádlott bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontja és (3) bekezdés d) pontja.

A katonai ügyésznek a súlyosításra, míg a vádlottaknak és védőiknek az enyhítésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel mindhárom vádlott tekintetében a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor valamennyi vádlottal szemben a rendelkező részben írt tartamú börtönbüntetést szabta ki. Nem tévedett akkor sem, amikor mindhárom vádlott esetében lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetések próbaidőre történő felfüggesztésére. Az elsőfokú bíróság mind a szabadságvesztések tartamának megállapításával, mind a próbaidők meghatározásával kellően differenciált, figyelemmel volt a vádlottak cselekményeinek belső arányaira. Helyesen járt el a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa akkor is, amikor az I.r. és II.r. vádlottat cselekményeik jellegére, ennek tényleges súlyára figyelemmel lefokozás katonai büntetésre is ítélte, mert ezen vádlottak méltatlanná váltak a rendfokozat viselésére. A másodfokú

bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések megfelelően szolgálják a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat, így sem a súlyosításra, sem az enyhítésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlottat a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban vonatkozásában kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. március 25.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlott vonatkozásában jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2016. március 25.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

Iván Erika
bíróági ügyintéző